

górnictwa na rachunek Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 19. Osoby biorące udział w egzaminowaniu kandydata otrzymują z opłat egzaminacyjnych za sprawowanie swych czynności wynagrodzenie, którego normy ustala Minister Przemysłu i Handlu.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

924.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 6 listopada 1934 r.

o komisjach egzaminacyjnych, przewidzianych w art. 127 prawa górnictwa.

Na podstawie art. 128 prawa górnictwa, wydanego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 654) zarządzam co następuje:

Rozdział I.

Skład komisji egzaminacyjnej.

§ 1. Przy każdym wyższym urzędzie górnictwa tworzy się komisję egzaminacyjną celem stwierdzenia zasobu wiedzy teoretycznej i praktycznej kandydatów, ubiegających się na podstawie art. 127 prawa górnictwa o dopuszczenie do sprawowania kierownictwa ruchu w zakładzie górnictwa mniejszym i prowadzonym w warunkach mniej niebezpiecznych, lub kierownika działu robót górnictwa w takim zakładzie.

§ 2. Przewodniczącym komisji egzaminacyjnej jest z urzędu prezes wyższego urzędu górnictwa, przy którym komisja jest ustanowiona. Zastępcą przewodniczącego jest z urzędu zastępca prezesa wyższego urzędu górnictwa.

§ 3. (1) Członków komisji egzaminacyjnej w potrzebnej ilości mianuje Minister Przemysłu i Handlu po zasięgnięciu opinii prezesa wyższego urzędu górnictwa z pośród urzędników władz górnictwa w służbie czynnej lub w stanie spoczynku, z pośród profesorów akademickich uczelni technicznych, nauczycieli państwowych szkół górnictwa w Dąbrowie Górniczej i w Katowicach i z pośród kierowników ruchu zakładów górnictwa, posiadających dyplom inżyniera górnictwa.

(2) Z pośród tej listy przewodniczący komisji egzaminacyjnej powołuje w każdym poszczególnym wypadku członków kompletu egzaminacyjnego w liczbie 2 do 4 (nie licząc przewodniczącego) zależnie od zakresu egzaminu. W liczbie członków kompletu egzaminacyjnego powinien przynajmniej jeden posiadać wyższe wykształcenie prawnicze.

Rozdział II.

Program egzaminu.

§ 4. Zakres egzaminu obejmuje w zasadzie:

- A) Prawo górnictwa, rozporządzenia, dotyczące ruchu w zakładach górnictwa i obowiązków kierowników ruchu zakładów górnictwa.
- B) Przepisy o ochronie pracy i o ubezpieczeniach, o ile dotyczą górnictwa.
- C) Praktyczne wiadomości:
 - a) o złożach minerałów,
 - b) o robotach przygotowawczych,
 - c) o odbudowie złóż minerałów,

d) o przewozie szybami pionowymi, na pochylniach i w chodnikach,

e) o odwadnianiu kopalni,

f) o przewietrzaniu robót podziemnych,

g) o oświetlaniu kopalni,

h) o zwalczaniu pożarów w kopalni i ratownictwie górnictwa,

i) o maszynach górnictwa do urabiania i przewozu minerałów oraz do odwadniania i przewietrzania kopalni,

j) o budowie i ruchu urządzeń elektrycznych prądu silnego w kopalni.

§ 5. W ramach powyższego programu należy przy egzaminie brać pod uwagę rodzaj zakładu górnictwa, w którym kandydat pragnie być dopuszczonym do sprawowania kierownictwa ruchu lub kierownictwa działu robót górnictwa, a to stosownie do złożonego przez kandydata podania w myśl § 8 niniejszego rozporządzenia.

Rozdział III.

Postępowanie.

§ 6. Właściwą dla poszczególnego kandydata jest komisja egzaminacyjna przy tym wyższym urzędzie górnictwa, w którego obwodzie znajduje się zakład górnictwa, w którym kandydat ubiega się o dopuszczenie do sprawowania kierownictwa ruchu lub kierownictwa działu robót górnictwa.

§ 7. Podanie o dopuszczenie do egzaminu na podstawie art. 127 prawa górnictwa powinien kandydat składać do wyższego urzędu górnictwa właściwego w myśl § 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 8. Podanie o dopuszczenie do egzaminu winno zawierać dokładne wymienienie tego zakładu górnictwa, w którym kandydat ubiega się o dopuszczenie do sprawowania kierownictwa ruchu lub kierownictwa działu robót górnictwa.

§ 9. Kandydat powinien dołączyć do podania:

- a) życiorys zawierający oprócz przebiegu studiów szczegółowe wymienienie 1) zakładów górnictwa, w których odbywał praktykę górnictwa, 2) wykonywanych czynności w czasie tej praktyki i dat, dotyczących pełnienia tych czynności,
- b) świadectwo z ukończenia średniego górnictwa zakładu naukowego,
- c) dowody odbycia praktyki przewidzianej w art. 127,
- d) dowody, że kandydat odpowiada warunkom przepisany w art. 124 p. 1, 2 i 3 prawa górnictwa.

§ 10. Wyższy urząd górnictwa po otrzymaniu podania i załączników bada naprzód, czy podanie zostało skierowane do właściwego urzędu górnictwa. Jeżeli okaże się, że dla kandydata jest właściwą komisja przy innym wyższym urzędzie górnictwa, podanie wraz z załącznikami powinno być z urzędu odstąpione właściwemu wyższemu urzędowi górnictwa, o czym należy zawiadomić kandydata.

§ 11. Następnie wyższy urząd górnictwa bądź sam orzeka, czy dany zakład górnictwa podpada pod kategorię zakładów górnictwa mniejszych i prowadzonych w warunkach mniej niebezpiecznych, o ile chodzi o zakłady górnictwa, co do których Minister Przemysłu i Handlu przelał swe uprawnienia przewidziane w art. 127 ust. 1 prawa górnictwa na wyższe urzędy górnictwa w myśl art. 127 ust. 2 tegoż pra-

wa, bądź przedstawia odpowiednie sprawozdanie wraz z wnioskiem Ministrowi Przemysłu i Handlu, o ile takie przelanie nie nastąpiło.

§ 12. Jeżeli wyższy urząd górniczy bądź sam orzeknie, bądź otrzyma orzeczenie Ministra Przemysłu i Handlu, że dany zakład górniczy nie podpada pod kategorię zakładów przewidzianych w art. 127 ust. 1 prawa górniczego, to zawiadamia o tem kandydata i zwraca mu dokumenty załączone do podania.

§ 13. (1) W razie uznania, że dany zakład górniczy podpada pod kategorię zakładów, przewidzianą w art. 127 ust. 1 prawa górniczego, wyższy urząd górniczy bada, czy kandydat złożył wszystkie potrzebne dowody i czy dają one kandydatowi uprawnienie do dopuszczenia do egzaminu.

(2) Jeżeli kandydat, jako dowód odbytej praktyki złożył jedynie zaświadczenia przemysłowca górniczego, względnie kierownika ruchu zakładu górniczego, niepoświadczone przez właściwe terytorjalnie okręgowe urzędy górnicze, to wyższy urząd górniczy przesyła okręgowemu urzędowi górniczemu złożone przez kandydata dokumenty co do praktyki celem zbadania prawdziwości podanych w nich faktów.

§ 14. Po uznaniu, że kandydat jest uprawniony do dopuszczenia do egzaminu, przewidzianego w art. 127 prawa górniczego, wyższy urząd górniczy stwierdza ten fakt na podaniu kandydata, wzywa kandydata do wniesienia taksy egzaminacyjnej, przewidzianej w § 27 niniejszego rozporządzenia, a po dokonaniu tej wpłaty, odstępuje podanie wraz z załącznikami przewodniczącemu komisji egzaminacyjnej, o czem zawiadamia kandydata.

§ 15. Egzamin składa się z egzaminu pisemnego i egzaminu ustnego. Egzamin ustny powinien się odbyć nie później niż w ciągu 3 dni po dniu, w którym odbył się egzamin pisemny.

§ 16. (1) Przewodniczący egzaminu wyznacza terminy egzaminu pisemnego i ustnego i zawiadamia o nich kandydata.

§ 17. (1) Temat dla egzaminu pisemnego wyznacza przewodniczący komisji egzaminacyjnej.

(2) Praca pisemna przy egzaminie pisemnym powinna być wykonana w ciągu 8 godzin.

(3) Wykonanie powinno się odbywać pod nadzorem członka komisji egzaminacyjnej, powołanego przez jej przewodniczącego.

§ 18. (1) Oceny pracy wykonanej przy egzaminie pisemnym dokonywa komisja egzaminacyjna w komplecie mającym zasiadać przy egzaminie ustnym — przed przystąpieniem do egzaminu ustnego.

(2) Ujemna ocena pracy pisemnej nie pozbawia kandydata prawa do dalszego składania egzaminu ustnego.

§ 19. Przebieg ustnego egzaminu winien być zaprotokółowany.

§ 20. Na podstawie wyniku pisemnego i ustnego egzaminu komisja egzaminacyjna ocenia kwalifikacje kandydata do zajmowania stanowiska kierownika ruchu lub kierownika działu robót górniczych w danym zakładzie górniczym. Ocena powinna być sformułowana zapomocą jednego z następujących określeń: „bardzo dobrze”, „dobrze”, „dostatecznie”, „niedostatecznie”.

§ 21. Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 22. Po ukończeniu egzaminu przewodniczący komisji egzaminacyjnej przesyła akta wyższemu urzędowi górniczemu.

§ 23. O niedostatecznym wyniku egzaminu wyższy urząd górniczy zawiadamia inne wyższe urzędy górnicze oraz kandydata, podając zarazem w zawiadomieniu termin, po którego upływie kandydat może być dopuszczony do ponownego egzaminu.

§ 24. Jeżeli komisja egzaminacyjna uznała kwalifikacje kandydata do zajęcia stanowiska kierowniczego w danym zakładzie górniczym za „dostateczne”, „dobrze” lub „bardzo dobrze”, wyższy urząd górniczy bądź sam wydaje kandydatowi orzeczenie o dopuszczeniu go do sprawowania kierownictwa ruchu lub kierownictwa działu robót górniczych w danym zakładzie, bądź przesyła akta sprawy ze swoim wnioskiem Ministrowi Przemysłu i Handlu, a to zależnie od tego, czy dany zakład górniczy należy do kategorii zakładów, co do których Minister Przemysłu i Handlu przelał swe uprawnienia, przewidziane w art. 127 ust. 1 na wyższe urzędy górnicze, czy nie.

§ 25. Jeżeli kandydat przy ubieganiu się o uprawnienie do sprawowania stanowiska kierowniczego otrzymał ocenę niedostateczną, to do powtórnego egzaminu może być dopuszczony dopiero po roku, a jeżeli otrzymał ponownie ocenę niedostateczną, to dopuszczenie do egzaminu ponownego może nastąpić po upływie 2 lat. Skrócenie tego czasu może zarządzić jedynie Minister Przemysłu i Handlu na wniosek wyższego urzędu górniczego w razie istnienia zasługujących na uwzględnienie okoliczności wyjątkowych, w szczególności, jeżeli kandydat ubiega się o sprawowanie stanowiska kierowniczego w zakładzie mniej niebezpiecznym, niż za poprzednim razem.

§ 26. Jeżeli osoba, której przyznano uprawnienie do sprawowania kierownictwa ruchu lub działu robót górniczych w pewnym zakładzie górniczym w myśl art. 127 prawa górniczego, ubiega się o przyznanie takiegoż uprawnienia co do innego zakładu górniczego, podpadającego pod przepisy art. 127 prawa górniczego, to zaliczenie zdanego poprzednio egzaminu może nastąpić bądź na mocy orzeczenia wyższego urzędu górniczego, bądź Ministra Przemysłu i Handlu, zależnie od tego, czy co do tego innego zakładu Minister Przemysłu i Handlu przelał na wyższe urzędy górnicze swe uprawnienie z art. 127 prawa górniczego, czy nie.

§ 27. Taksa egzaminacyjna wynosi 100 złotych. Kandydat powinien ją wpłacić do właściwego wyższego urzędu górniczego na rachunek Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 28. Osoby biorące udział w egzaminowaniu kandydata otrzymują z opłat egzaminacyjnych za sprawowanie swych czynności wynagrodzenie, którego normy ustala Minister Przemysłu i Handlu.

§ 29. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*